

ब्रह्मजीहरक्तनेत्रामयाणहत्वच । इति राज-
निर्घण्टः ॥ अपि च ।
“रौहितो लोहितो रौही लोही दाडिम-
पुष्पकः ।
रौहीतकः श्रीहृषाती रथो रक्तप्रसादनः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
अन्वयः ।
“रौहीतको यज्ञतुङ्गीहगुल्मोदरहरः स्तनः ॥”
इति राजवल्लभः ॥
(गणविशेषः । यथा, महाभारते ॥१२५३॥१६॥
“भद्रान् रौहितकांचैव आमेयान्मालवानपि ।
गणान् सन्धानं विनिर्जित्य नीतिलज्जं प्रहसन्निव ।
शशकान् यवनांचैव विजित्ये स्तनन्दनः ॥”)
रौहिता, स्त्री, (रौहित + टाप् । “वर्णादनु-
दात्तात्तोपधातो नः ।” ४ । १ । ३६ । इति
पाचिको डीय् तकारस्य नकारादेशश्च न ।)
रामादिना रक्तवर्णा । यथा,—
“रौहिणी रौहिता रक्ता लोहिनी लोहिता
च सा ।”
इति जटाधरः ॥
रौहिताम्, पुं, (रौहितः अन्धो यस्य ।) अग्निः ।
इत्यमरः ॥ हरिश्चन्द्रराजपुत्रः । इति मेदिनी ।
ते, ६३ ॥
रौहितिका, स्त्री, (रौहितो वर्णोऽस्यस्या इति ।
रौहित + ठन् ।) रामादिना रक्तवर्णा । इति
जटाधरः ॥
रौहितेयः, पुं, (रौहित एव । स्वार्थे ङः ।)
रौहितवृचः । यथा,—
“श्रीहारी रौहितेयः स्यात् रक्तपुष्पश्च
रौहितः ॥”
इति भरतधृतराजकोषः ॥
(विवरणमस्य रौहितकशब्दे ज्ञातव्यम् ॥)
रौही, [न्] पुं, (अव्ययं रौहतीति । रुह् +
आवयकं णिनि ।) रौहितकवृचः । (अस्य
पर्यायो यथा,—
“रौही रौहितकः श्रीहृषानुदाडिमपुष्पकः ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥
“रौहीतको रौहितको रौही दाडिमपुष्पकः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
अन्वयवृचः । वटवृचः । इति मेदिनी । ने,
१२० ॥
रौहीतकः, पुं, (रौहीत एव । स्वार्थे क्त् ।)
रौहितकवृचः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,
वृहत्संहितायाम् ॥ ५४ । ६८ ।
“रौहितकस्य पश्चाद्देवावर्षेतिभिः करै-
र्याम् ॥”
तथास्य पर्यायः ।
“रौहीतको रौहितको रौही दाडिमपुष्पकः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
रौच्यं, स्त्री, (रूचस्य भावः । रूच + व्यञ् ।)
रूचता । रूचस्य भाव इत्यर्थे षाप्रत्ययेन
निष्पन्नम् । तथा हि ।

“तेलं यद्रौच्योपघ्नं तेलं यच्चाद्रकं स्तनम् ।
तेन त्वां ज्ञापयाम्यद्य जगन्मातरमम्बिकाम् ॥”
इति दुर्गापूजायां महाश्रीमोहनवर्मोमहा-
स्नानप्रकरणे देवोपुराणम् ॥ (तथा च ।
“ये रसा वातश्रमना भवन्ति यदि तेषु वै ।
रौच्यलाघवश्रैत्यानि न ते ह्यन्युः समीरणम् ॥”
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४० अध्यायः ॥)
रौच्यः, पुं, (रूचिरपत्यमिति । रूचि + व्यञ् ।)
मनुविशेषः । यथा,—
“रौचाद्यस्तथाच्येऽपि मनवः संप्रकीर्षिताः ।
रुचेः प्रजापतेः पुत्रो रौच्यो नाम भविष्यति ॥”
इति माह्वे ६ अध्यायः ॥
तन्मन्त्रे देवादयो यथा,—
“त्रयोदशस्य पर्याये ये रौच्यस्य मनोः सुराः ।
सप्तर्षींश्च वृषांचैव वदतो मे निशामय ॥
सुप्रभ्राणः सुरास्तत्र सुकर्माणस्तथापरे ।
सुशर्माणस्तथा स्त्रिये सप्तस्ता सुनिसप्तम ॥
महावली महावीर्यस्त्रीधामिनी दिवस्यतिः ।
भविष्यत्यथ सप्तर्षान् गदतो मे निशामय ॥
धृतिमानथयश्चैव तत्त्वदर्शीं निरनुसुकः ।
निर्मोहः सुतपाश्चान्यो नियकम्पश्च सप्तमः ॥
चित्रसेनो विचित्रश्च नयकत्रिभ्यो ढङ् ।
सुनेत्रः चतुर्द्विश्च सुरतश्चैव तत्सुताः ॥”
इति मार्कण्डेयपुराणम् ॥
अन्यद्विवरणं रुचिशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * । त्रिव-
काष्ठदण्डः । तत्पर्यायः । वैश्वः २ । इति हेम-
चन्द्रः ॥ (स्त्री, रौच्यस्त्रैदमिति । व्यञ् । मन्त्र-
विशेषः । यथा, मार्कण्डेये । १०० । ३६ ।
“ज्ञातिश्रेयो गुण्यैः क्तो दृचसावर्णिकं श्रुते ।
निश्रातवत्परिवर्त्तं रौच्यं श्रुत्वा नरोत्तमः ॥”)
रौट, ऋ नादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) चतुर्दशरौ । ऋ, अन्-
रौटत् । नादरोऽनादरः । रौटति खलं लोक्रः ।
इति दुर्गादासः ॥
रौड, ऋ अनादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) ऋ, अन् रौडत् । इति
दुर्गादासः ॥
रौद्रं, स्त्री, (रुद्रस्त्रैदम् । रुद्र + अण् ।) ऋङ्गा-
रादहरसान्तगतशेषरसः । तत्पर्यायः । उच्यते २ ।
इत्यमरः ॥ हे क्रोधस्याश्रये । रुद्रो देवता यस्य
रौद्रम् । यदाह भरतः ।
“ऋङ्गारो विष्णुदेवः स्याद्वासः प्रमथदेवतः ।
करुणो यमदेवः स्याद्रौद्रो रुद्राधिदेवतः ॥” इति
हे क्रोधस्याश्रये । उच्यति क्रुधा समवेति उच्यः ।
उचिथे समवायने नास्तीति रक् निपातनाच्चस्य
गः । सत्वाभिभाविता रौद्रः । यथा, रावण-
चरितादि । एषु वीभत्सरौद्रे जीवे रूपमेदात्
अन्ये पुंसि वीभत्सरौद्रौ चेति पुंलिङ्गात् इह
युक्तः । इति भरतः ॥ * । अपि च ।
अथ रौद्रः ।
“रौद्रः क्रोधस्याभिभावो रक्तो रुद्राधिदेवतः ।
अःलमनं रिपुस्तत्र तच्छ्रेयोदीपनं मतम् ॥

सृष्टिप्रहारपातनविक्रतश्चेदावदारणे चैव ।
संगामसंभ्रमाद्वैरस्योद्दीर्घभिर्भवेत् प्रौढा ॥
भूविभङ्गौष्ठनिर्देशवाहुस्फोटनतर्जनाः ।
आत्मावदानकथनमायुधोत्क्षेपणानि च ।
अनुभावास्तथा चेपक्रूरसम्प्राणादयः ॥
उच्यतावेगरोमाश्चस्त्रैद्वेषपथो मदः ।
मोहाहर्षादयश्चात्र भावाः स्युर्वाभिचारिणः ॥”
यथा,—
“कृतमनुमतं दृष्टं वा येरिदं गुरु पातकं
मनुजपशुगिर्निर्मयाद्देर्भवद्भिरुदायुधैः ।
नरकरिपुणा साहं तेषां समीकरीटिना-
मयमहमहमेदीमासैः करोमि दिशां वलिम् ॥”
अस्य युद्धवीराद्भेदमाह ।
“रक्तास्यनेत्रता चात्र भेदिनी युद्धवीरतः ॥”
इति साहित्यदर्पणे ३ परिच्छेदः ॥
रौद्रः, पुं, (रुद्रस्यायमिति । रुद्र + अण् ।) सूर्य-
तेजः । तत्पर्यायः । घर्म्मः २ । इति मेदिनी ।
रे, ८० ॥ प्रकाशः ३ द्योतः ४ आतपः ५ ।
इत्यमरः ॥ तस्य गुणाः ।
“आतपः कटुको रूचः खेदश्चर्द्धावहः ।
दाहवैषम्यजननो नेत्ररोगप्रकोपयः ॥”
इति राजवल्लभः ॥ * ।
सप्तरौद्रा यथा,—
“जठरः पिङ्गलो रौद्रो घोरास्यः कालसंज्ञितः ।
अग्निनामा हतो रौद्रः सप्त रौद्राः प्रकी-
र्षिताः ॥”
यन्मान्तरे सप्तमो रौद्रः प्राग्दाहः ॥ तेषां
फलानि यथा,—
“पिङ्गलो रौद्रनामा च कालरूपः प्रजापत्यम् ।
स्पर्शने बहुरोगः स्यात् सर्वजीवसमुद्भवः ॥
जठरो रौद्रनामा च घोरधूम्रश्च कारयेत् ।
ब्रणादिपित्तरोगश्च नानाक्षेपकरो वृषाम् ॥
अग्निनाम्ना यदा वर्षे रौद्रो भवति नात्यथा ।
उत्तापेन क्षितिं सुष्येत् नराणां रोगदो भवेत् ॥
रौद्रनामा महारौद्रो यच्चाब्दे च भवेद्बुधम् ।
चित्तोद्वेगं ब्रह्मं कुंभान्नारोगसमन्वितम् ॥
घोरनामा महारौद्रो घोरधूम्रश्च कारयेत् ।
उत्तापेन सदा दग्धं नानारोगसमन्वितम् ॥
कालनामा महारौद्र उच्चापे पीडुं सदा ।
नानारोगसमायुक्तं ब्रणादिककुंभं भवेत् ॥”
इति ज्योतिषम् ॥
रसविशेषः । इति मेदिनी । रे, ८० ॥ तद्विवरणं
स्त्रीवलिङ्गरौद्रशब्दे द्रष्टव्यम् । हेमन्त ऋतुः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ यमः । इति धरणिः ॥ (कार्मि-
केयः । यथा, महाभारते ॥ १ । १३८ । १३ ।
“आग्नेयः क्षत्तिकापुत्रो रौद्रो गाङ्गय इत्यपि ।
श्रूयते भगवान् देवः सर्वदेवमयो गुहः ॥”)
रौद्रः, त्रि, (रुद्र + अण् ।) तीव्रः । (यथा, रुजि-
निश्चयव्याख्याने विजयरक्षितेन हरिवंशोक्त-
त्वरवर्षानवचनसुक्तम् ।
“चरान्निपादक्षिप्राराः वृष्टुषो नवलीचनः ।
भस्मप्रहरणो रौद्रः कालान्तकयमोपमः ॥”)